

ЛИТОВСКИЙ ВѢСТНИКЪ.

ОФИЦИАЛЬНАЯ

ГАЗЕТА.

№

19.

KURYER LITEWSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. Пятница. 6-го Марта — 1836 — Wilno. Piątek. 6-го Marca.

ВНУТРЕННЯЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 23-го Февраля.

Высочайшими Именными Указами, данными Капитулу Россійскихъ Императорскихъ и Царскихъ Орденовъ, Всемилостивѣйше пожалованы Кавалерами Ордена Св. Владимира 3-й степени: Минскій Вице-Губернаторъ, Статскій Советникъ Семеновъ; Св. Анны 2-й степени: Вице-Губернаторы: Оренбургскій, Статскій Советникъ Лавровъ, и Калужскій, Коллежскій Советникъ Толмизъ; Св. Станислава второй степени, Смоленскій Вице-Губернаторъ, Коллежскій Советникъ Безкоровайный; — въ награду отлично-усердной ихъ службы, Министромъ Финансовъ засвидѣтельствованой.

— Въ Высочайшемъ указѣ, данномъ Правительствующему Сенату 2-го сего Февраля, изображено: „Признавая нужнымъ завѣдываніе Корабельными лѣсами и заготовленіе оныхъ для флота, присоединить къ Морскому Интендантству, Повелѣваемъ: Департаментъ Корабельныхъ лѣсовъ, со всеми находящимися въ вѣдѣніи его частями, подчинить непосредственному Начальству Флота Генераль-Интенданта на томъ же основаніи, какъ подчинены ему Департаменты, составляющіе нынѣ Морское Интендантство.“

— Вице-Губернаторы Статскіе Советники: Лифляндскій Кубе и Московскій въ званіи Камергера Двора Е. И. В. Деминковъ и исправляющій должность Воронежскаго Вице-Губернатора Надворный Советникъ Мишковскій, Всемилостивѣйше пожалованы, первые двое въ Дѣйствительные Статскіе, а послѣдній въ Коллежскіе Советники, съ утвержденіемъ его Воронежскимъ Вице-Губернаторомъ.

— Оберъ-Секретарь Временнаго Общаго Собранія Правительствующаго Сената, Коллежскій Советникъ Никольскій и Предсѣдатель Новгородской Палаты Уголовнаго Суда, Коллежскій Советникъ Михайловъ, согласно прошенію ихъ, по разстроеному здоровью, Всемилостивѣйше уволены вовсе отъ службы.

— Вице-Директоръ Провіантскаго Департамента, Статскій Советникъ Ушаковъ, употребленный по волѣ Государя Императора къ дѣламъ Комитета, учрежденнаго для начертанія проекта положенія о Войскѣ Черноморскомъ, Всемилостивѣйше уволенъ отъ должности Вице-Директора, при чемъ ему повелѣно состоять по прежнему при Военномъ Министрѣ для особыхъ порученій, съ сохраненіемъ окладовъ, нынѣ имъ получаемыхъ; вмѣсто же его исправляющимъ должность Вице-Директора того Департамента повелѣно быть состоящему при Военномъ Министрѣ Полковнику Бутурлину, съ производствомъ содержанія, званію сему присвоеннаго.

— Чиновникъ Главнаго Дежурства Дѣйствующей Арміи, 6-го класса Святодухъ, выслужившій въ семь чинѣхъ при отлично-усердной службѣ узаконенныя лѣта, Всемилостивѣйше пожалованъ въ пятый классъ, съ подлежащимъ старшинствомъ.

— Служаему въ Виленской Палатѣ Уголовнаго Суда Предсѣдателемъ, Коллежскому Советнику Всеволоду Жарскому, Всемилостивѣйше повелѣно быть исправляющимъ должность Помощника С. Петербургскаго Почдиректора.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Sankt-Petersburg, dnia 23 Lutego.

Przez NAYWYŻSZE Imienne Ukazy, do Kapituły Rossyjskich CESARSKICH i KRÓLEWSKICH Orderów, Naytąskawiey mianowani Kawalerami Orderu S-go Włodzimierza 3-go stopnia: Miński Vice-Gubernator, Radca Stanu Semienow; S-tey Anny 2-go stopnia: Vice-Gubernatorowie: Orenburski, Radca Stanu Ławrow, i Kałuzki, Radca Kollegialny Fomin; S-go Stanisława 2-go stopnia, Vice-Gubernator Smoleński, Radca Kollegialny Bezkorowaynyy; — w nagrodę odznaczającey się gorliwością ich służby, przez Ministra Skarbu zaswiadczoney.

— W NAYWYŻSZYM Ukazie, danym Rządzącemu Senatowi 2-go Lutego, wyrażono: „Uznając potrzebę, za wiadowanie lasami okrętowemi i przygotowanie ich dla Flotty przyłączyć do Intendencji Morskiey, Rozkazujemy: Departament lasow okrętowych, ze wszystkimi w wiedzy jego będącemi oddziałami, oddać pod bezpośrednią wiedzę Zwierzchności Jenerał-Intendenta Flotty, a teyże osnowie, jak są mu podległe Departamenta, składające teraz Intendencją Morską.“

— Vice-Gubernatorowie, Rady Stanu: Inflantski, Kube, i Moskiewski, Kamerher Dworu J. C. M. Deminkow i sprawujący obowiązki Woronezkiego Vice-Gubernatora, Radca Dworu Miszkowski, Naytąskawiey mianowani: dway pierwsi Rzeczywistymi Radcami Stanu, ostatni zaś Radcą Kollegialnym, z utwierdzeniem Woronezkim Vice-Gubernatorem.

— Ober-Sekretarz Czasowego Powszechnego Zehrania Rządzącego Senatui, Radca Kollegialny Nikolski i Prezydent Izby Nowgorodzkiey Sądu Kryminalnego, Radca Kollegialny Michajłow, zgodnie z prośbami swemi, dla zruynowanego zdrowia, Naytąskawiey uwolnieni zupełnie ze służby.

— Vice-Dyrektor Departamentu Prowiantskiego, Radca Stanu Uszakov, użyty z woli CESARZA JEGO MOŚCI, do dzieł Komitetu, ustanowionego dla ułożenia projektu ustawy o Woysku Czarnomorskiem, Naytąskawiey uwolniony od obowiązku Vice-Dyrektora, przy czém rozkazano mu liczyć się, jak dotąd, przy Ministrze woyskowym do szczególnych poleceń, z zachowaniem wyznaczonych, teraz pobieranych; na jego zaś mieysce, sprawującym obowiązek Vice-Dyrektora tego Departamentu, rozkazano bydź zostającemu przy Ministrze Woyskowym Półkownikowi Buturlinowi, z wypłacaniem utrzymania, mieyscu temu właściwego.

— Urzędnik Głównego Deżurstwa Woyska Dziającego, 6-tey klasy Swiatoduch, który wystużył w randze tey z gorliwością ku służbie lata ustanowione, Naytąskawiey podniesiony do piątej klasy, ze zwyczajnym starszeństwem.

— Będącemu w Wileńskiej Izbie Sądu Kryminalnego Prezydentowi, Radcy Kollegialnemu Wszewołodowi Żadowskiemu, Naytąskawiey rozkazano bydź sprawującym obowiązki Pomocnika St. Petersburgskiego Dyrektora Poczty.

— Изъ числа избранныхъ Одесскимъ Градскимъ Обществомъ Кандидатовъ, Всемилостивѣйше повелѣно быть Предсѣдателемъ тамошняго Коммерческаго Суда, состоящему при Новороссійскомъ и Бессарабскомъ Генераль-Губернаторѣ, Чиновникомъ особыхъ порученій, Коллежскому Советнику *Гамалею*, а Старшимъ Членомъ Директору Одесской Государственнаго Коммерческаго Банка Конторы, Статскому Советнику *Сливичко*.

— Вологодскій Гражданскій Губернаторъ Дѣйствительный Статскій Советникъ *Кузьминъ*, Всемилостивѣйше уволенъ отъ службы.

— Его Императорское Величество, изъ двухъ избранныхъ дворянствомъ Кандидатовъ, Высочайше утвердить соизволилъ въ званіи Губернскихъ Предводителей Дворянства, Екатириопославскаго Коллежскаго Советника *Герсеванова*, Ярославскаго Подполковника *Глбова* и Костромскаго Дѣйствительнаго Статскаго Советника *Купреянова*.

— Государь Императоръ, по положенію Комитета Гг. Министровъ, состоявшемуся 7 минуш. Января, между прочимъ Высочайше повелѣть соизволилъ: постановить общимъ правиломъ, чтобы всѣ тѣ дома и другія строенія въ городахъ, какъ частныя, такъ и общественныя, кои выстроены или возобновлены владѣльцами оныхъ и городскими обществами, на выданныя имъ изъ казны денежныя ссуды, по случаю потерпѣнныхъ пожаровъ, или на отстройку коихъ будетъ впредь отпущено подобное пособіе, непременно были застрахованы владѣльцами и обществами, на основаніи существующихъ о томъ правилъ, во все продолженіе срока, на который выданы ссуды; наблюденіе же за точнымъ исполненіемъ сего правила обязаны имѣть мѣстныя Градскія Полиціи подъ отвѣтственностію градскихъ обществъ. (Снб. В.)

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

А в с т р і я.

Вѣна, 22-го Февраля.

Австрійскій Наблюдатель вчерашняго числа содержитъ слѣдующее:

„По новѣйшимъ извѣстіямъ изъ Кракова, сообщенной нами 16-го ч. с. м. отъ Повѣренныхъ въ дѣлахъ Покровительственныхъ Державъ Правительству Вольнаго Края нотѣ, назначенный срокъ, въ который собравшіеся туда революціонные выходцы и эмиссары должны были оставить Краковскій округъ, истекъ, безъ принятія со стороны сего Правительства какой-либо мѣры, соответственно сей цѣли. Краковскій Сенатъ ограничился изданіемъ къ выходцамъ простаго воззванія, подобнаго напечатанному въ Наблюдателѣ 16-го ч., не предписавъ властямъ мѣръ, какія требовались бы, на основаніи права утвержденнаго трактатами, отъ Покровительственныхъ Державъ для собственнаго блага Вольнаго Края, и для безопасности пограничныхъ съ нимъ провинцій, или не употребляя тѣхъ, какія предоставлены были въ его распоряженіе. Сими образомъ до 16-го ч. вечеромъ, явилось въ Подгурже, весьма мало изъ тѣхъ, кои показаны по списку, изъ коихъ немногіе только были настоящими выходцами, а прочіе изъ числа людей, неимѣющихъ постоянного пребыванія, высланныхъ изъ рабочихъ домовъ и отправляющихся за границу, для своего пропитанія, какъ между тѣмъ ниодинъ изъ извѣстныхъ начальниковъ партій и изъ числа революціонистовъ не удовлетворилъ сему требованію; но напротивъ, они начали составлять скопища, замышлять самыя сумазбродныя покушенія, и даже хотѣли ворваться въ пограничныя провинціи и возбудить къ тщетному сопротивленію. Въ сихъ обстоятельствахъ, Повѣренные трехъ Дворовъ, единогласнымъ постановленіемъ, признали, что предстоить необходимость, въ которой, по силѣ данныхъ имъ инструкцій, должно имъ вмѣшаться въ это дѣло. Въ слѣдствіе чего 16 Февраля, вечеромъ, препроводили они вмѣстѣ нижеслѣдующую ноту къ Президенту Сената, какъ между тѣмъ Императорско-Австрійскій Повѣренный отъ имени трехъ Резидентовъ, пригласилъ Командира Императорскаго войска, расположеннаго на границѣ, Генераль-Маіора *Кауфмана*, чтобы онъ съ войскомъ, находящимся подъ его командою, на другой день, т. е. въ первый послѣ назначеннаго срока, вступилъ въ Краковъ. По чему, занятіе Кракова Императорско-Австрійскимъ войскомъ собранымъ въ Подгуржѣ, и послѣдовало 17 Февраля предъ полуднемъ, и по сему поводу, обнаружено слѣдующее объявленіе:

Нота Повѣренныхъ въ дѣлахъ Австрійскаго, Россійскаго и Прусскаго Дворовъ къ Президенту и Сенату Вольнаго Города Кракова, отъ 16-го Февраля 1836 года.

„Нижеподписанные Резиденты Августѣйшихъ Императора Россійскаго, Короля Прусскаго, а такъ

— Z liczby wybranych przez Zgromadzenie miasta Odessy Kandydatów, Nayłaskawiey rozkazano bycъ Prezydentemъ tamecznego Sądu Handlowego, zostającemu przy Noworossyyskim i Bessarabskim Jenerał-Gubernatorze, Urzędnikowi do szczególnychъ poleceń, Rady Kollegialnemu *Gamalejowi*, a starszymъ Członkiem, Dyrektorowi Odeskiego Kantoru Handlowego Banku Państwa, Rady Stanu *Slivickiemu*.

— Wołogodzki Gubernator Cywilny, Rzeczywisty Radca Stanu *Kuzmin*, Nayłaskawiey uwolniony ze służby.

— Jego Cesarska Mość, z dwóch wybranych przez Dworzanstwo Kandydatów, Naywyżey utwierdzić raczył na urząd Marszałków Gubernialnych Dworzanstwa, Ekaterynostawskiego, Radcę Kollegialnego *Hersewanowa*, Jarostawskiego, Podpółkownika *Hlebowa* i Kostromskiego, Rzeczywistego Radcę Stanu *Kuprejanowa*.

— Cesarz Jego Mość, po nastalém postanowieniu Komitetu PP. Ministrów, dnia 7 zeszłego Stycznia, między innemi Naywyżey rozkazać raczył: postanowić za ogólne prawidło: ażeby wszystkie te domy i inne budowy w miastach, tak prywatne, jak i publiczne, które są wybudowane, albo wznowione przez ich właścicieli i zgromadzenia mieskie, z wydanych im przez Skarb pieniężnych pożyczek, z przyczyny doznanych pożarów, albo na budowanie których udzielona będzie podobna pomoc, koniecznie były assekurowane przez właścicieli i zgromadzenia, na osnovie będących na to prawideł, przez cały ciąg terminu, na który wydane są pożyczki; pilność zaś, nad ścisłym wykonaniem tego prawidła, obowiązane są mieć miejscowe Policje mieskie pod odpowiedzialnością mieskich zgromadzeń. (G. S. P.)

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

A U S T R Y A.

Wiedeń, dnia 22 Lutego.

Czytamy w *Dostrzegaczu Austriackim*, daty wczorajszej, co następuje:

„Według najnowszych doniesień z Krakowa, oznaczony, stosownie do udzieloney w piśmie naszym, z dnia 16 b. m., noty Pełnomocników Mocarstw Opiekunich, Rządowi tego wolnego kraju, termin, w którym należało zgromadzonemu tamże rewolucyjnemu wychodniom i emissaryuszom opuścić okrag Krakowski, upłynął, bez przedsięwzięcia ze strony tegoż Rządu najmniejszego, wskazanemu celowi odpowiedniego, śródka. Senat Krakowski poprzestał na wydaniu do wychodniów prostego wezwania, podobnego umieszczoneму w *Dostrzegaczu* z dnia 16, bez polecenia władzom śródków, jakie na zasadzie prawa, przez traktaty uświęconego, ze strony Mocarstw Opiekunich dla własnego dobra wolnego kraju, i dla bezpieczeństwa granicznych z nim prowincy, żądane były, lub bez użycia tych, które do jego rozporządzenia zostawiono. Tym sposobem, aż do dnia 16 wieczorem, stawila się na Podgórzu stosunkowo mała bardzo liczba osób, wykazem objętych, z których, niewielka tylko część z właściciwych wychodniów, większość zaś, składała się z ludzi, niemających stałego przeznaczenia, odprawionych z domów zarobkowych i udających się za granicę, dla zapewnienia sobie utrzymania życia, kiedy tym czasem ani jeden z pomiędzy znanych naczelników stronnictw i rewolucyonistów nie uczynił zadosyć temu wezwaniu; ale i owszem, zaczęli oni odbywać schadзки, knować prawdziwie awanturnicze zamachy, a nawet chcieli wdrzeć się w pograniczne kraje i podniecać do niedorzecznego oporu. Śród takichto okoliczności, uznali Pełnomocnicy trzech Dworów, przez jednozgodne postanowienie, iż zachodzi przypadek, w którym, na zasadzie udzielonych sobie instrukcyi, wypadało im wdać się w tę sprawę. Jakoż podali oni na dniu 16 Lutego, wieczorem, następującą wspólną notę do Prezesa Senatu Wolnego kraju, kiedy tymczasem Dowódzca wojska Cesarskiego, nad granicą rozstawionego, Jenerał-Major *Kaufman*, został wezwany przez Cesarsko-Austriackiego Pełnomocnika w imieniu trzech Rezydentów, iżby z wojskiem, pod jego rozkazami będącym, dnia następnego, to jest: pierwszego po terminie dawniey dozwołonym, wkroczył do Krakowa. Na skutek tego, osadzenie Krakowa wojskiem Cesarsko-Austriackim, na Podgórzu zgromadzonem, nastąpiło w dniu 17 Lutego przed południem, a z tego powodu ogłoszone zostało następujące pismo:

Nota Pełnomocników: Austriackiego, Rossyyskiego i Pruskiego, do Prezesa i Senatu Wolnego Miasta Krakowa, z daty 16 Lutego 1836 roku.

Podpisani Rezydenci Najjaśniejszych: Cesarza Rossyyskiego, Króla Pruskiego, tudzież Pełnomocnik

же овѣренный въ дѣлахъ Императора Австрійскаго, а основаніи ноты, которую имѣли честь 9-го ч. подѣ Президенту и Сенату Вольнаго Города Краковъ, нашлись въ необходимости, по силѣ распоряженій Высокихъ своихъ Дворовъ, учинить Вашему Превосходит. и Сенату дальнѣйшія представленія.

„Правительство Кракова, приводя въ исполненіе распоряженія, требуемыя Покровительственными Державами для пользы округа Вольнаго Города смежныхъ провинцій, употребило благовидныя средства, необнадеживающія въ усилѣхъ, такъ, что срокъ назначенный для исполненія оныхъ истекъ, а Правительство не воспользовалось никакими облегченіями и средствами, великодушно предоставленными съ сею цѣлю его власти, и симъ образомъ обнаружилъ, что оно не только не въ силѣ исполнить обязательства предписанныхъ 6 статьею трактата 3 Мая 1815 г., касательно выходцевъ и лицъ осужденныхъ законами, но даже не показываетъ ревности удовлетворить онымъ. Три Державы проникнутыя обязанностями, возложенными на нихъ касательно округа Вольнаго Города Кракова, какъ на Покровительственныя Державы, и вынужденныя необходимостію положить преграду беспорядку, угрожающему спокойствію сего края и смежныхъ провинцій; принявъ напоследокъ во вниманіе, что ихъ ручательство за нейтралитетомъ вольнаго края, дотолѣ только остается въ своей силѣ, пока сей край самъ съ своей стороны исполняетъ условія, отъ коихъ единственно зависть можетъ нейтралитетъ его; — находятся въ необходимости, собственными средствами, исполнить то, что признали нужнымъ для достиженія цѣли, т. е. для возвращенія мирнымъ жителямъ сего края покоя, и для сохраненія своихъ Государствъ отъ революціонныхъ волненій, пучиною коихъ городъ Краковъ и его округъ. И потому нижеподписавшіеся честь имѣютъ увѣдомить Г. Президента и Сенатъ, что войска подѣ командою Г. Генераль-Маіора *Кауфмана*, именемъ трехъ Покровительственныхъ Державъ займутъ городъ и округъ Кракова. Предмѣтъ сего занятія, состоитъ въ совершенномъ очищеніи отъ революціонныхъ выходцевъ, эмиссаровъ пропаганды и людей праздно-шатающихся, со времени Польской революціи накопившихся въ Краковѣ и его округѣ, и оттуда распространявшихъ преступныя свои дѣйствія до смежныхъ провинцій. По достиженіи сей цѣли и водвореніи порядка въ край Вольнаго Города Кракова, войска трехъ Дворовъ немедленно выступятъ изъ сего края. На счетъ содержанія войска, дотолѣ, пока оно остается будетъ въ округѣ Кракова, должно прилагать стараніе, какъ сего требуютъ порядки дѣла; на сей предмѣтъ Сенату сообщено, назначить лица, съ коими военное начальство займется устройствомъ всего, относящагося къ сему предмѣту. Дѣйствіе Правительства и судебныхъ мѣстъ не встрѣтитъ препятствія; но, что касается до всеобщей безопасности и исполненія мѣръ, принятыхъ заботливостію о пользѣ Кракова, трехъ Покровительственныхъ Дворовъ, все это должно быть предоставлено въ особенности назначенной къ сему воинской власти. Нижеподписавшіеся честь имѣютъ препроводить Г-ну Президенту и Сенату объявленія, которыя поручено Генералу *Кауфману* тотчасъ по вступленіи войска обнародовать, и притомъ просятъ Вашего Превосходит. постараться, дабы всѣ препровождаемые здѣсь документы на Нѣмецкомъ и Польскомъ языкахъ, приведены были во всеобщее извѣстіе. — Краковъ 16 Февраля 1836 г.

(подписано) *Гартманнъ.*

Э. Баронъ фонъ *Унгериъ-Штернбергъ.*
Лиманнъ.“

— Извѣстному здѣшнему Астроному *Литтрову*, Императоръ изволилъ пожаловать Дворянское званіе.

— Сюда прибылъ Графъ *Гонфалоніери*, уволенный изъ Шпильберга (подѣ Брюномъ), и будетъ сосланъ въ Америку. (*D. P.*)

— Эрцгерцогъ *Палатинъ* 17-го ч. обратно выѣхалъ въ Пресбургъ. — Герцогъ *Фердинандъ* Саксенъ-Кобургскій, 25-го ч. с. м. отправляется чрезъ Брюссель въ Лондонъ, гдѣ встрѣтитъ съ своимъ сыномъ, слѣдующимъ въ Лиссабонъ.

— Изъ Венгріи пишутъ, что на прошедшей недѣлѣ близъ Платенскаго озера чувствуемо было землетрясеніе; во время коего, на берегу озера видны были вулканическія изверженія, коими тамошніе жители весьма уstraшены. Съ сего времени вода выбрасываетъ на берегъ множество рыбы, которая кажется сваренною. (*G. C.*)

П р у с с і я.

Берлинъ, 7-го Марта.

Чрезвычайный Посланникъ и Полномочный Министръ при Королевско-Саксонскомъ Дворѣ, Дѣй-

ствительный Министръ при Австрійскомъ Дворѣ, *N. Cesarza Австрійскаго*, поволюя сѣ на нотѣ, которую имѣли засчитать подѣ на днѣ 9 б. м. *J. W. Презесови* и Сенату Вольнаго Мѣста Кракова, znaleзи сѣ зневолени, на mocy rozporządzeń Wysokich swoich Dworów, do uczynienia dalszych przedstawień *J. W. Panu* i zancemu Senatowi.

„Rząd Krakowa, przywołując do skutku rozporządzenia, żądane przez Opiekunów Mocarstwa dla dobra obwodu Wolnego Miasta i przyległych prowincy, użył środków pozornych, niezareczających za pewność skutku, tak dalece, że upłynął czas, zostawiony do ich wykonania, a Rząd nie zrobił żadnego użytku z ułatwień i środków, zostawionych mu wspaniałomyślnie w tym celu, a tym sposobem okazał, że nie tylko nie ma siły wykonania zobowiązań, wypływających z 6-go art. traktatu 3 Maja 1815 roku, dotyczących wychodźców i osób podpadających pod prawo, ale nawet nie okazuje woli uczynienia im zadosyć. Trzy Mocarstwa, przejęte obowiązkami, które na nie są włożone, względem obwodu Wolnego Miasta Krakowa, jako na Mocarstwa Opiekunów, tudzież zniewolone koniecznością, położenia tamy nieporządkowi, zagrażającemu spokojności tego kraju i przyległych prowincy; zważwszy nakoniec, że ich gwarancya, zareczająca neutralność Wolnego kraju, tylko dopóty trwa w swojej sile, dopóki ten kraj, ze swojej strony, sam dopełnia warunków, na których jedynie jego neutralność spoczywać może; — widzą się zniewolone do wykonania własnymi środkami tego, co uznają za nieodzowne, dla dopięcia celu, to jest: do zapewnienia spokojnym mieszkańcom tego kraju, pokoju, i do ochronienia swoich państw od rewolucyjnych popędów, których ogniskiem jest miasto i obwód Krakowa. Podpisani zatem, mają honor donieść *J. W. Презесови* i Senatowi, że woyska pod rozkazami Pana Jenerał-Majora *Kaufman*, zajmą w imieniu trzech Opiekunów Mocarstw miasto i obwód Krakowa. Celem tego osadzenia woyskowego, jest zupełne wypędzenie rewolucyjnych wychodźców, emisjaryszów propagandy i ludzi bez zatrudnienia, którzy od czasu rewolucyi Polskiej nagromadzili się w Krakowie i w jego okręgu, ztamąd zaś zbrodnicze swoje zabiegi do sąsiednich rozszerzali krajów. Gdy ten cel zostanie osiągnięty i porządek w Wolnym kraju Krakowa trwale zapewniony, natenczas woyska trzech Dworów, usuną się niezwłocznie z kraju tego. Około utrzymania woyska, tak długo, jak w okręgu Krakowa pozostawać będzie, należy mieć staranie, jak tego porządek rzeczy wymaga. W tym więc celu, wezwany jest Senat do wyznaczenia osób, z którymi władza woyskowa zajmie się uregulowaniem wszystkiego, cokolwiek tego przedmiotu dotyczy. Działalność Rządu i Sądów nie dozna przerwy; spoczywa to jednak w naturze rzeczy samej, iż w tém wszystkiém, co dotyczy utrzymania publicznego bezpieczeństwa i wykonania środka, przez troskliwość o dobro Krakowa trzem Opiekunów Dworom doradzonego, to wszystko, upoważnionej do tego w szczególności władzy woyskowej, pozostawione być musi. Podpisani, mają nareszcie zaszczyt udzielić *J. W. Презесови* i Senatowi obwieszczenia, które polecono ogłosić Jenerał-Majorowi *Kaufmanowi*, w tej samej chwili i zaraz po wkroczeniu woyska, pod jego rozkazami zostającego, a przytém upraszają Waszą Excellencyą, ażeby staraniem jego, te wszystkie dokumenta, jak tu są załączone, w Niemieckim i Polskim języku do publiczney wiadomości podane były. — W Krakowie dnia 16 Lutego 1836 roku.

(podpisano) *Hartmann.*

E. Baron von Ungern-Sternberg.
Liehmann.“

— Znanemu Astronomowi tuteyszemu *Littrow* raczył *N. Cesarz* udzielić dyplom szlachecki.

— Przybył tu Hrabia *Gonfalonieri*, uwolniony ze *Spielbergu* (pod *Brünn*), ma być zawieziony do *Ameryki*. (*D. P.*)

— Arcy-Xiążę *Palatyn*, wyjechał dnia 17 z powrotem do *Presburga*. — Xiążę *Ferdynand* Sasko-Koburgski, udaje się 25 b. m. przez *Bruxellę* do *Londynu*, gdzie zjedzie się z synem swoim, jadącym do *Lisbony*.

— Z *Węgier* donoszą, że w zeszłym tygodniu dało się uczuć nad jeziorem *Plateńskim* trzęsienie ziemi, w czasie którego pokazały się wybuchy wulkaniczne na brzegu tegoż jeziora, śród gęstych błyskawic i grzmotów, którym tamtejsi mieszkańcy przerażeni zostali. Odtąd wyrzuca woda na brzeg znaczną ilość ryb, które zdają się być ugotowane. (*G. C.*)

П р у с с я.

Berlin, dnia 7 Marca.

Rzeczywisty Radca *Tayny*, Posel nadzwyczajny i Minister pełnomocny przy *Królewsko-Saskim Dworze*

(1)

ствительный Тайный Советникъ *Иорданъ*, 5-го ч. с. м., изъ Дрездена, а Чрезвычайный Посланникъ и Полномочный Министръ Е. В. Короля Французовъ при нашемъ Дворѣ, вчера изъ Парижа, сюда прибыли.

ФРАНЦІЯ.
Парижъ, 22-го Февраля.

Въ нынѣшнемъ Мониторѣ напечатаны пять декретовъ о составленіи новаго Министерства: Г. *Тьеръ* назначенъ Президентомъ Совета и Министромъ Иностранныхъ Дѣлъ; Господинъ *Соэ* Великимъ Хранителемъ Печати и Министромъ Юстиціи и Духовныхъ Дѣлъ; Г. *Монталиве*, Министромъ Внутреннихъ Дѣлъ; Г. *Пасси*, Коммерціи; Баронъ *Пеле* (*Pelet de la Lozère*), Народнаго Просвѣщенія; Министры Военный, Маршалъ *Мезонъ*; Морской, Адмиралъ *Дюперре*; и Финансовъ, Графъ *д'Аргу*, остались на своихъ мѣстахъ. Вышли Герцога *де Броли*, *Гизо*, *Дюшатель* и *Персилъ*. Достоинно замѣчанія, что трое новыхъ Министровъ, Гг. *Соэ*, *Пасси* и *Пеле*, суть Вице-Президенты Палаты Депутатовъ. Г. *Тьеръ*, въ нынѣшнемъ засѣданіи Палаты Депутатовъ, объявилъ ей о сей перемены слѣдующими словами: „Кабинетъ, получивъ новое образованіе, считаетъ обязанностію изложить свои правила предъ Палатою, не дожидаясь ея вопроса объ этомъ предметѣ. По упраздненіи послѣдняго Кабинета, къ которому я имѣлъ честь принадлежать, Король счелъ за нужное составить новый изъ членовъ сей Палаты, и въ сихъ обстоятельствахъ, я убежденъ въ томъ, что избранные мною товарищи столько же согласны во мнѣніяхъ со мною, какъ и прежніе: единственною нашею цѣлю будетъ благо отечества. Чувствую необходимость объявить, что я нынѣ руководствуюсь неизменно тѣми же правилами, которыми слѣдовалъ въ то время, когда Король въ первый разъ поручилъ мнѣ должность Министра: миръ и общее благоденствіе суть основы системы, отъ которой мы никогда не уклонимся. Усмиреніе крамоль, еслибъ онѣ гдѣ либо возникли — вотъ путь, которымъ мы будемъ слѣдовать неизменно. Въ заключеніе прошу Палату о снисходительности ко всѣмъ моимъ товарищамъ, особенно ко мнѣ. Мы имѣемъ надобность въ вашемъ содѣйствіи, Милостивые Государи, если хотимъ, чтобъ труды наши были не бесполезны, и надѣемся, вы намъ въ томъ не откажете.“ (С. Пг.)

23-го Февраля.

Пишутъ изъ Монаса, что тамъ открыто покушеніе для уничтоженія чугунной дороги, проведенной до важнѣйшихъ прѣисковъ каменнаго угля въ Фленнъ. 15-го ч. въ то время когда сей злодѣйской умыселъ, хотѣли привести въ исполненіе, прибыла на мѣсто вооруженная сила и воспрепятствовала сему предпріятію.

— Гг. *Поннере* и *Рекюръ*, о коихъ *Пепинъ* въ показаніяхъ своихъ упоминалъ уже послѣ приговора, прекословятъ въ газетѣхъ дѣйствительности сего доноса. Г. *Рекюръ* увѣряетъ, что никогда не зналъ и не видѣлъ *Пепина* и не имѣлъ съ нимъ никакихъ сношеній. Въ сей протестаціи дѣлаетъ онъ замѣчаніе, что не трудно всякаго обвинить, упустивъ средства удостовѣриться очною ставкою.

— Флотъ, предназначенный къ Антильскимъ островамъ, состоятъ будетъ изъ 18 кораблей.

— Извѣстному писателю, Г. Юлію *Жанену*, пожалованъ крестъ Почетнаго Легіона.

— Изъ Англійскихъ газетъ, узнали мы слѣдующія подробности изъ Сѣверной Испаніи. „Поелику требованіе Генерала *Кордовы* перейти чрезъ Французскую границу, дабы занять тылъ у Карлистовъ не имѣло успѣха: то онъ 15-го ч. возвратился въ Рансеваль, а на другой день съ частію войска двинулся въ Логроно. До выступленія изъ Наварры вельфъ онъ Генералу *Ирріарту*, чтобы онъ съ 4,000 войска, находящагося подъ его командою, растянулъ кордонъ на линіи между Пампелуною и Балькарлосъ, составляющей около 10 миль пути. *Дурессу* еще 11-го ч. прибылъ изъ Сантандера въ Португалетту съ 2 баталіонами пѣхоты. Съ появленіемъ его отступили Карлисты, но 14-го ч. опять возвратились и открыли сильную пушечную пальбу изъ 4 орудій на городъ Ст. Себастьянъ, занятый нынѣ 2,000 войска Королевы; Карлисты сильно оный блокируютъ, но не причиняютъ ему большаго вреда, кромѣ поврежденій пулями: ибо съ моря получаетъ онъ продовольствіе, амуницію и всѣ военные припасы. На счетъ мѣстопребыванія вспомогательнаго Португальскаго Корпуса, нѣтъ еще точныхъ извѣстій, однакожъ сообщаютъ изъ Лиссабона, что ему послано повелѣніе соединиться съ Сѣвернымъ Испанскимъ войскомъ. Англійскіе баталіоны безпрестанно занимали окрестности Витторіи, а именно Пено Серада, между тѣмъ какъ Генераль *Эспартеро* съ цѣлою Испанскою дивизіею стоялъ по не-

рзе, *Jordan*, dnia 5 t. m. z Drezna, a Poseł na wyuczayny i Minister Pełnomocny K. J. Francuzówrzy naszymъ Dworze, z Paryża, wczora tu przybyli.

FRANCYA.
Paryż, dnia 22 Lutego.

W dzisiejszymъ Monitorze wydrukowane są pięć postanowień o składzie nowego Ministerium: P. *Thiers* mianowany Prezydentemъ Rady i Ministremъ Stosunków Zewnętrznych; P. *Sauzet*, Wielkimъ Strażnikiemъ Pięści, oraz Ministremъ Sprawiedliwości i Spraw Duchownych; P. *Montalivet*, Ministremъ Spraw Wewnętrznych; P. *Passy*, Ministremъ Handlu; Baron *Pelet*, Narodowego Oświecenia; Ministrowie: Wojskowy, Marszałekъ *Maison*, Morski Admiralъ *Duperré*, i Skarbu, Hrabia *d'Argout*, pozostali na swychъ miejscachъ. Wyszli zъ Ministeriumъ Xiążę *Brogie*, *Guizot*, *Duchatel* i *Persil*. Godna uwagi, że wszyscy trzej nowi Ministrowie, PP. *Sauzet*, *Passy* i *Pelet*, są Vice-Prezydentami Izby Deputowanychъ. P. *Thiers*, na dzisiejszemъ posiedzeniu Izby Deputowanychъ, uwiadomiłъ ją o tej odmianie wъ słowachъ następującychъ: „Gabinet, nowe otrzymany kształcenie, uważa sobie za obowiązekъ wyłożyć swe prawidła Izbie, nie czekającъ na jej o tѣmъ zapytanie. Po skassowaniu ostatniego Gabinetu, do którego miałemъ honorъ należeć, Królъ za potrzebną osądził, nowy złożyć Gabinetъ zъ Członkówъ tej Izby, a wъ okolicznościachъ takichъ, pewny jestemъ, że wybrani przeze mnie towarzysze, również zgodni są wъ zdaniachъ ze mną, jakъ i dawniejsi: celemъ naszymъ jedynymъ będzie dobro oyczyzny. Czuję istotną potrzebą oświadczyć, że ja i teraz trzymamъ się nieodstępnie tychъ prawideł, których trzymałemъ się, kiedy Królъ pierwszy razъ powierzyłъ mi urządъ Ministra: pokoy i dobro powszechnе są zasadami systematu, którego nigdy nie odstąpiemy. Usmierzenie rękoszów, jeśliбъ gdzie jeszcze powstały — jestъ drogą, którą postępować chcemy statecznie. Wъ końcu, proszę Izby o przychylną względność ku wszystkimъ moimъ towarzyszomъ, a szczególniej ku mnie. Potrzebujemy WW Panówъ pomocy, jeżeli chcemy, ażeby prace nasze nie były bezpożytecznymi, i spodziewamy się, że jeу namъ nie odmówicie.“ (P. P.)

Dnia 23.

Piszą zъ Mons, że odkryto zamachъ, wymierzony na zniszczenie kolei żelazney, założoney do sławnego kopalni węgla kamiennego wъ Flenn. Dnia 15, właśnie gdy zamierzono ten czyn zbrodniczy przywieść do skutku, przybyła na miejsce siła zbrojna i nie dopuściła jego wykonania.

— PP. *Ponnerays* i *Recurt*, o których wspomniałъ *Pepin* wъ zeznaniachъ swoichъ już po zapadłymъ wyroku, zaprzeczyli wъ pismachъ publicznychъ rzetelności tego podania. Pan *Recurt* zapewnia, iż nigdy nie widziałъ, ani znałъ *Pepina*, i najmniejszychъ nie miałъ zъ nimъ stosunków. Czyni onъ wъ reklamacyi swojej uwagę, iż nie trudno jestъ zrobić komu zarzutъ, uprzętnawszy sposobność konieczney wъ takimъ razie konfrontacyi.

— Flotta, do Antillowъ przeznaczona, składać się będzie zъ 18-tu okrętówъ.

— Znany pisarzъ, Pan Juliusz *Janin*, zostałъ ozdobiony krzyżemъ Legii Honorowey.

— Dowiadujemy się zъ gazetъ Angielskichъ o następującychъ szczegółachъ zъ Północney Hiszpanii: „Gdy żądanie Jenerała *Kordowy*, aby mu wolno było przekroczyć territoriumъ francuzkie dla zayścia wъ tyłъ Karolistomъ, nie wzięto skutku, tenże wróciłъ jeszcze na dniu 15 do Rencesvalles, a nazajutrzъ posunąłъ się zъ częścią woyska do Logroño. Przedъ oddaleniemъ się zъ Nawarry, rozkazałъ Jenerałowi *Iriarte*, aby zъ 4,000 woyskiemъ, podъ jego komendą będącymъ, rozciągnąłъ kordonъ na linii między Pampeloną a Balcarlos, do 10 godzinъ drogi wynoszącey. *Jaureguy*, przybyłъ jeszcze na dniu 11 zъ Santander do Portugaletty we 2 bataliony piechoty. Za jego pokazaniemъ się, cofnęli się Karoliści, ale powrócili znowu na dniu 14 i mocny ogień działowy zъ 4 armatъ przeciwko miastu rozpoczęli. St. Sebastian, zajmowane teraz przezъ 2,000 ludzi zъ woyska Królowey, blokują Karoliści bardzo ściśle, lecz nie wiele mu zapewne zrobią, chociażъ dotądъ jestъ od ichъ kul znacznie uszkodzone, ponieważъ bywa zaopatrywane morzemъ wъ żywność, amunicyą i wszelkie potrzeby wojenne. — O stanowisku posiłkowego woyska Portugalskiego, nie mamy pewnychъ wiadomości; donoszą wszakże zъ Lisbony, że posłano mu rozkazъ przyłączenia się do północnego woyska Hiszpańskiego. Bataliony Angielskie, zajmowały bezъ przerwy okolice Vittorii, a mianowicie, Pena Cerrada, gdy tymczasemъ Jenerałъ *Espartero*, stałъ zъ całą dywizyą Hiszpańską wъ nieodległymъ odъ tego miejscu Tre-

далеку сего мѣста въ Тревино. Между Англичанами произошли большія неудовольствія; нѣсколько Офицеровъ возвращаются въ Англію. Жалуются на Генерала *Кордоу*, что онъ съ завистію смотритъ на Англичанъ, а въ особенности на Генерала *Эванса*; говорятъ даже, что онъ отчасти добродетельствуетъ Карлистамъ. Таковыя догадки выводятъ изъ того, что послѣ сраженія, происшедшаго 16 и 17 ч., онъ самъ отступилъ, а *Эвансу*, командовавшему правымъ крыломъ, велѣлъ податься впередъ, отъ чего онъ съ своимъ легиономъ и двумя Испанскими баталіонами, легко могъ бы быть окруженъ всею силою Карлистовъ, еслибъ воспользовавшись ночью темнотою, не отступилъ поспѣшно. Генераль *Бернель*, командовавшій лѣвымъ крыломъ, узнавъ о опасности, какой подвергался *Эвансъ* съ своимъ отрядомъ, дѣлалъ Генералу *Кордоу* явные упреки.

— Во время пребыванія своего въ Ст. Жанъ-Пьед-де-Портъ, Генераль *Кордоса* не видѣлся съ самимъ Генераломъ *Гариспе*, который вѣроятно симъ образомъ хотѣлъ избѣгнуть неспрiятности, сдѣлать ему отказъ. Испанскаго Вождя, принималъ Генераль *Мерлинъ*, подъ предлогомъ, что Генераль *Гариспе* внезапно заболѣлъ. — На дняхъ отправлены изъ Франціи по требованію Г. *Мендизабалъ*, значительныя денежныя суммы въ армію Генерала *Кордовы*. Онъ предназначенъ на тотъ конецъ, чтобы поддержать возстаніе въ пользу Королевы въ долині Ронкаль.

— Въ Байоннѣ набираютъ нынѣ Унтеръ-Офицеровъ для двухъ баталіоновъ, кои предположено нынѣ составить для Королевы *Изабеллы*.

— Для нынѣшней выставки художествъ прислано уже 3,500 картинъ и статуй.

— Изъ Бурбона Вандейскаго уведомляютъ, что почитаемый первымъ зачинщикомъ бунта въ Вандеѣ, известный Робертъ *де Лазардьеръ*, именующійся также Робертомъ *Шатеньеръ*, явился добровольно изъ Джерсея, гдѣ онъ укрывался, дабы освободиться отъ приговора, по силѣ коего въ отсутствіи осужденъ былъ на смерть.

— Подтверждается извѣстіе, что Англіійскій флотъ вошелъ въ Барселонскій портъ.

— Принцы Саксенъ-Кобургскіе *Фердинандъ* и *Августъ*, придутъ на сихъ дняхъ въ здѣшнюю столицу, гдѣ намѣрены пробывать 8 дней, прежде отъѣзда изъ Лондона въ Лиссабонъ.

— *Constitutionnel* пишетъ: „При нынѣшней перемѣнѣ Кабинета важнѣе всего, то, что изъ него исключены Доктринеры. Еслибъ даже новый составъ Кабинета и не былъ удовлетворителенъ: то уже и для тѣхъ выгодъ, какия онъ доставляетъ, онъ будетъ хорошо принятъ.“ (G. C.)

27-го Февраля.

Россійскій Посланникъ поднесъ вчера Королю въ приватной аудіенціи отвѣтъ своего Монарха, на письмо отъзывающее Маршала *Мезона*.

— На вчерашнемъ балѣ у Президента Палаты Депутатовъ, находилось много офицеровъ, но ни одного не было изъ національныхъ гвардейцевъ въ мундирѣ, что всѣмъ чрезвычайно понравилось. Герцоги *Орлеанскій* и *Немурскій*, удостоили балъ своимъ присутствіемъ; но пробыли только до 11 часовъ.

— *Journal du Commerce* напечаталъ вѣсть, будто бы въ среду въ Министерскомъ Совѣтѣ постановлено, занять Сѣверныя Африканскія берега только въ двухъ пунктахъ, въ Оранъ и Алжиръ, и что въ нихъ будетъ только 6,000 чел.

— *Messenger*, который кажется находить нѣкоторое удовольствіе, сообщать о болѣзняхъ высокихъ особъ, совершенно здоровыхъ, и нынѣ съ достовѣрностію пишетъ, что Герцогъ *Бурдосскій* опасно боленъ кровотеченіемъ.

28-го Февраля.

Король занимался вчера съ Президентомъ Совѣта и Министромъ Торговли.

— Вчера послѣ засѣданія Палаты Депутатовъ, Г. *Дюпенъ* имѣлъ у Короля аудіенцію.

— Вчера чрезъ Лондонъ получено здѣсь извѣстіе, о принатіи Сѣверо-Американскими Штатами посредничества въ спорѣ съ Франціею, такъ и всѣ купеческія письма, вчера на пароходѣ *Mont-Réal* полученные, единогласно повторяютъ, что въ краяхъ Штатовъ споръ сей почитаютъ конченнымъ.

29-го Февраля.

Всѣ Министры обѣдали у Короля. Вечеромъ Англіійскій Посланникъ былъ принятъ Е. В.-мъ.

— Говорятъ, что Доктринеры, требовать будутъ отъ Г-на *Тьера* объясненія, на счетъ трехъ или четырехъ существенныхъ пунктовъ общей политики.

— На счетъ понесенной потери, Маршаломъ *Кловелемъ*, во время отступленія изъ Тремецена, ничего еще въ точности неизвѣстно. Самъ Маршалъ боль-

вѣно. Между Англичанами objawiało się wielkie zniechęcenie; kilku oficerów wraca do Anglii. Zarzucają Jenerałowi *Kordowie*, że zawistnym okiem patrzy na Anglików, a w szczególności na Jenerała *Evans*; mówią nawet, że sprzyja po części Karolistom. Podobne wnioski, wyprowadzają z tej okoliczności, że pobitwie na dniu 16 i 17 stoczony, sam cofnął się, *Evansowi* zaś, który prawem skrzydłem dowodził, kazał na przód postąpić, przez co tenże z swoją legią i dwoma batalionami hiszpańskimi, mógł być przez całą potęgę Karolistów otoczony, gdyby korzystając z ciemnej nocy, śpiesznie się nie cofnął. Jenerał *Bernel*, dowodzący lewym skrzydłem, dowiedziawszy się o niebezpieczeństwie, na jakie *Evans* ze swymi był narażony, czynił z tego powodu jawne wyrzuty *Kordowie*.”

— Jenerał *Kordowa*, podczas pobytu swego w St. Jean-Pied de Port, nie widział się z samym Jenerałem *Harispe*, który chciał zapewne uniknąć tym sposobem nieprzyjemności, dania tamtemu odmowney odpowiedzi. Hiszpańskiego Wodza przyjmował Jenerał *Merlin*, pod pozorem, że Jenerał *Harispe* zastał niespodzianie. — W tych dniach, wysłano z Francyi, na wezwanie Pana *Mendizabal*, znaczne summy pieniężne, do wojska Jenerała *Kordowy*. Przeznaczone są, aby popierać w dolinie Roncal poruszenia, na korzyść Królowey wzniecone.

— W Bayonnie, werbują teraz podoficerów do dwóch, dla Królowey *Izabelli*, mających się utworzyć batalionów.

— Na tegoroczną wystawę sztuk, nadesłano już 3,500 obrazów i posągów.

— Donoszą z Bourbon Vendée, że mianu za pierwszego sprawcę buntu w Wandei, znany *Robert de Lazardiere*, mianujący się także *Robert des Chataigniers*, stawił się dobrowolnie z Jersey, gdzie miał schronienie, a to w celu uwolnienia się od wyroku, mocą którego był zaocznie na śmierć skazany.

— Potwierdza się wiadomość, że flotta angielska wpłynęła do portu Barcelony.

— Xiążęta Sasko-Koburgscy, *Ferdynand* i *August*, spodziewani są w tych dniach w tutejszej stolicy, gdzie przez dni 8 zabawić postanowili pierwicy, nim się udadzą przez Londyn do Lisbony.

— *Constitutionnel* powiada: „Przy teraźniejszej zmianie Gabinetu, ta okoliczność jest najważniejszą, że wyłączeni są z niego Doktrynerowie. Gdyby nawet nowy skład Gabinetu nie był zadowolającym, zawsze przecie już dla tych samych korzyści, jakie się w nim znajdują, przyjętoby go dobrze.“ (G. C.)

Dnia 27.

Posel Rosyjski, wczora rano, złożył Królowi na audyencyi prywatney odpowiedź Monarchy swojego, na list odwołujący Marszałka *Maison*.

— Na wczorajszym balu u Prezydenta Izby Deputowanych, znajdowało się wiele oficerów wojskowych, ale żadnego gwardyaka narodowego w mundurze, co niezmiernie się wszystkim podobało. Xiążęta *Orleański* i *Nemourski* obecnością swoją bal zaszczyścili, ale zabawili tylko do godziny 11-tej.

— *Dziennik Handlowy* umieścił za pogłoskę, że we środę na Radzie Ministrów postanowiono, osadzenie Afrykańskich brzegów północnych do dwóch tylko punktów, Oranu i Algieru ograniczyć, i że w nich tylko 6,000 ludzi pozostanie.

— *Messenger*, który zdaje się mieć jakieś upodobanie w tém, żeby donosić o chorobie wysokich osób, które się zupełnie dobrze mają; tak i teraz z zupełną pewnością pisze, że Xiążę *Bordeaux* niebezpiecznie chory na krwotok.

Dnia 28.

Król pracował wczora z Prezydentem Rady i Ministrem handlu.

— Wczora po sessyi Izby Deputowanych Pan *Dupin* miał posłuchanie u Króla.

— Wczora przez Londyn przysłała tu wiadomość o przyjęciu przez Stany Zjednoczone Amerykańskie pośrednictwa w sporze z Francją. Wszystkie też listy kupieckie, wczora na statku pocztowym, *Mont-Réal*, otrzymane, jednoznacznie to powtarzają, że w krajach Stanów spór ten za ułatwiony uważają.

Dnia 29.

Wszyscy Ministrowie byli na obiedzie u Króla. Wieczorem Posel Angielski był od J. K. Mci przyjęty.

— Mówią, że Doktrynerowie, żądać będą w Izbie od P. *Thiers* kategorycznego wytłumaczenia się względem trzech lub czterech istotnych punktów polityki powszechney.

— O poniesionej stracie przez Marszałka *Clauzel* w odwróceniu z Tremezentu, nic nie ma jeszcze dokładnego. Sam Marszałek chory do Algieru powrócił, i dla od-

ной возвратился въ Алжиръ и для поправленія здоровья, на некоторое время намѣренъ прибыть во Францію. (A.P.S.Z.)

ВЕЛИКОБРИТАНІЯ И ИРЛАНДІЯ.

Лондонъ, 26-го Февраля.

Здѣшнія газеты сообщаютъ изъ Стамбула отъ 20-Января, что Капитанъ-Паша доставилъ изъ Само-са 17 чел., коихъ мѣстныхъ начальства признали какъ главныхъ зачинщиковъ послѣдняго сопротивленія жителей сего острова. Также прибыли въ Стамбулъ 4 Албанскіе Пашы, которыхъ Румелій Валесій прислалъ, какъ плѣнниковъ Тагиръ-Паши.

— По письмамъ и газетамъ, полученнымъ изъ Нью-Йорка, Президентъ Соединенныхъ Штатовъ принялъ предложенное Англіею посредничество въ Французскихъ дѣлахъ. (G. C.)

— Сопротивленіе нашего Правительства въ признаніи права умершаго Принца Лоркского, на счетъ рудниковъ въ Новой Шотландіи, которые Георгъ III даровалъ ему, и сіе пожалованіе утвердилъ Георгъ IV, было поводомъ, что заимодавцы помянутаго Принца, имѣли публичное собраніе, въ которое пригласили Члена Парламента, имѣющаго значительное вліяніе, въ намѣреніи сочинить прошеніе въ Парламентъ.

— Ежедневно ожидаемъ сюда изъ Парижа Г-на Бомона, избраннаго Членомъ Парламента въ Нортумберландъ; онъ будетъ имѣть въ семь году 130,000 фунт. стер. съ большихъ свинцовыхъ рудниковъ въ Сѣверной Англій.

— 23-го ч. с. м., Г. Юме подалъ въ Нижнемъ Парламентѣ предложеніе противу общества оранжистовъ, советуя обратиться къ Королю съ просьбою, чтобы онъ изволилъ удалить отъ должностей всѣхъ тѣхъ, кои извѣстны, какъ члены помянутаго общества. Но важнѣе сего предложенія были письма, кои онъ представилъ Палатѣ, въ удостовѣреніе, что общество стремится къ тому, чтобы покрайней мѣрѣ въ Англій и Шотландіи, не только военныхъ вовлечь въ свое дѣло, но даже и народъ, для испроверженія нынѣшняго Министерства. Начальниками тайныхъ дѣйствій были: Ферманъ, а также Лорды Кеніонъ и Винфордъ.

— Лордъ Джонъ Руссель въ рѣчи, коей умѣренность и благоразуміе одобряютъ даже самые враги Министерства, совѣтовалъ смягчить предложеніе Г. Юме, тѣмъ, чтобы въ совѣтъ просили Короля, употребить такіа средства, какія мудрость его признаетъ приличными, для прекращенія всѣхъ политическихъ обществъ, соединенныхъ тайными знаками и религіозными связями, а именно ложу оранжистовъ. Когда изъ происшедшаго узнали, что сіи логи будутъ закрыты: то Г. Максвелъ и Полковники Вернеръ и Персеваль объявили, что лишь только Е. Велич. обнаружитъ по сему предмету свое мнѣніе, они сами выступятъ изъ сего общества и употребятъ свое вліяніе къ совершенному его уничтоженію. Они только просили не оскорблять чести членовъ и не объявлять Членовъ Общества. Лордъ Станлей и Г. Пилъ поддерживали сіе прошеніе. О'Коннелъ также показалъ снисхожденіе; но Министръ былъ непоколебимъ, и далъ понять, что должно непременно объявить Членовъ Общества, на что оранжисты и друзья ихъ, избѣгая вѣроятно раздора между торіями, согласились и такъ единомысленно принято требованіе Министра.

— Король отвѣчалъ уже на адресъ Нижняго Парламента, касательно уничтоженія оранжистовъ, совершенно соглашаясь на желаніе, объявленное въ адресѣ. Съ большимъ любопытствомъ ожидаютъ послѣдствій сего постановленія Монарха. (D. P.)

1-го Марта.

Королева нѣсколько дней по поводу простуды сильно хворала, но съ позавчерашняго дня ей лучше.

— Дипломатическія связи между нашимъ и Гагскимъ Кабинетомъ, совершенно возстановлены, и съ назначеніемъ Сира Кромвелля-Дисброва, Уполномоченнымъ въ Гагу, послѣдовало прибытіе въ Лондонъ Г-на Дедела, который будетъ чрезвычайнымъ Посланникомъ и Полномочнымъ Министромъ Нидерландскаго Короля при Англійскомъ Дворѣ. (A.P.S.Z.)

НОРВЕГІЯ.

Христіанія, 18-го Февраля.

Открытіе Высшаго Государственнаго Судища Стортинга Норвежскаго, происходило 10-го Февраля. Король произнесъ по сему случаю сію рѣчь: „Господа!

„Прошло 22 года съ тѣхъ поръ, какъ жители сего полуострова оставили гибельную вражду. Союзъ, заключенный по волю Провидѣнія, истребилъ несо-

звѣдѣнія здравія на неіаки часъ до Франціи ма прыбыдзъ. (A.P.S.Z.)

БРЫТАНІЯ ВІЕЛКА І ІРЛАНДІЯ.

Лондонъ, дня 26 Лутега.

Газеты тудейше донозъа зе Стамбулу под д. 20 Стычня, ізъ Капитанъ Басъа спровадзілъ зъ Самосъ 17 Іудзі, котрыхъ владзе мѣеясове wskazaly, jako гловныхъ справцовъ оятатнего опору мѣеякачовъ тей wyspy. Przybyli takze do Stambuлу cztery Басзове Албанскы, котрыхъ Румеліи Валесіи послалъ jako јенцовъ Тahir-Басзы.

— Według listów i gazet, otrzymanych z Nowego-Yorku, Prezydent Stanów Zjednoczonych, przyjął ofiarowane przez Anglią pośrednictwo w sprawie francuskiej. (G. C.)

— Wzbranianie się Rządu naszego w uznaniu praw zmarłego Xięcia York do kopalni w Nowey Szkocyi, które Jerzy III darował mu, a których darowiznę Jerzy IV potwierdził, spowodowało wierzcicieli tego Xięcia, do odprawienia publicznego zgromadzenia, na które wezwali członka Parlamentu, znaczny wpływ mającego, i na którym mają ułożyć petycją do Parlamentu.

— Codzienъ spodziewamy się tu przybycia z Paryża Pana Beaumont, który jest członkiem Parlamentu, obranym w Northumberland, i który w roku bieżącym mieć będzie dochodu 130000 funt. szterl. z wielkich kopalni ołowiu w północney Anglii.

— Dnia 23 b. m. Pan Hume uczynił w Izbie Niższej zapowiedziany wniosek przeciw Towarzystwu Oranżystów, aby podano Królowi Jmci prośbę, iżby raczył od pewnych urzędów oddalić tych wszystkich, którzy są znani jako członkowie wspomnianego towarzystwa. Lecz ważniejszymi od tego wniosku były listy, które złożył Izbie, a które niejako przekonywały, iż dążnością tego towarzystwa, jest, przynajmniej w Anglii i Szkocyi, aby, nie tylko wojskowych wciągnąć do swego interesu, lecz oraz i lud, celem obalenia teraźniejszego Ministerium. Macielnikami tajnych usiłowań byli: Fairman, oraz Lordowie Kenyon i Wynford.

— Lord John-Russel, w mowie, której umiarkowanie i roztropność, chwałą nawet najwięksi przeciwnicy Ministerium, radził złagodzić wniosek Pana Hume w tym sposobie, aby w addressie upraszano Króla Jmci o użycie środków, jakie mądrość jego uzna za dobre, aby zatamować wszystkie polityczne towarzystwa, połączone tajnymi znakami i związkami religijnymi, a mianowicie, lożę oranżystów. Gdy każdy z tego, co zasłó, przekonał się, iż loże te ustać powinny, przeto Pan Maxwell, oraz Półkownicy Verner i Perceval oświadczyli, iż skoro Król Jmci wynurzy życzenie swoje w tej mierze, sami wystąpią z owego towarzystwa, i wpływ swojego użyją, aby zupełnie było zniesionem. Prosilili tylko o nienadwergęcenie uczucia honoru członków, i niewymienienie członków towarzystwa. Lord Stanley i Pan Peel poparli tę prośbę. O'Connell nawet okazał łagodność; lecz Minister był nieporuszony, i dał do zrozumienia, iż należy wymienić to towarzystwo, na co też oranżysty i przyjaciele ich, unikając zapewne rozdwojenia między torysami, zezwolili; tak więc jednomyślnie przyjęto żądanie Ministra.

— Król Jmci odpowiedział już na adres Izby Niższej względem zniesienia Oranżystów, przychylając się całkowiec do życzenia objętego w addressie. Z wielką ciekawością oczekują skutku tego oświadczenia Mонарха. (D. P.)

Dnia 1-го Марца.

Królowa kilka dni z przyczyny zaziębnienia się bardzo chorą była, ale już od dnia wczorajszego ma się lepiej.

— Dyplomatyczne związki między naszym a Hag-skim gabinetem zupełnie teraz przywrócone zostały, i przez назначenie Sir Cromvel-Disbrowe, на Полномочника до Хаги, nastąpiło przybycie do Londynu Pana Dedel, który będzie Postem Nadzwyczajnym i Ministrem pełnomocnym Króla Jmci Niderlandzkiego, przy dworze St. James. (A.P.S.Z.)

NORWEGIA.

Христіанія дня 18 Лутега.

Отварчіе Норвежскаго Стортингу odbyło się урочище 10 b. m. Król Jmci zagaił je mową następującego brzmienia.

„Mości Panowie!

„Dwudziesty drugi rok upływa, jak mieszkańcy tego Półwyspu, rzekli się nieщасней między sobą nieprzyjaźni. Akt, pod opieką Opatrzności zawarty, za-

гласія, кои не только могли бы истощить средства обоихъ народовъ; но и разрушить ихъ существованіе. Нынѣ народность остается неприкосновенною; она составляетъ часть государственнаго права; права, доверіе ограждаютъ наслажденіе ею и ея продолжительность. Что касается до способовъ Норвегіи, вы сами въ состояніи цѣнить ихъ. Государственные долги ежегодно постепенно погашаются. Сіе правило соблюдается неослабно.

„Несмотря на то, что со времени послѣдняго засѣданія денежные поборы до половины уменьшены, Я могу объявить, что доходы наши превосходятъ расходы: Мы обязаны сими выгодами основанію, взаимно нами принятому, коему мы неуклонно слѣдовали.

„Твердость банка основана на ясности и простотѣ изданныхъ для него законовъ и уставовъ. Мы чувствуемъ счастливыя послѣдствія, производимыя правильностію сей методы, которой финансовая логика есть первою подпорою. Ассигнаціи наши приблизились къ звонкой монетѣ такъ, что нѣсколько уже лѣтъ, курсъ менѣе возвышенъ, нежели банковый.

„Доверіе къ монетнымъ знакамъ зависитъ только отъ точности администраціи, на которую возложено утвердить ихъ кредитъ. Улучшеніе нашихъ ассигнацій доставляетъ имъ въ обращеніи похвалу. Банкъ подъ залогъ, по 4 процента, подкрѣплялъ земледѣліе, торговлю и промышленность.

„Улучшеніе ассигнацій имѣетъ съ звонкою монетою дано способъ каждому жителю Норвегіи, пользовавшемуся заграничными произведеніями привозными изъ за границы, выиграть 78 на 100 процентъ, какъ назначенъ былъ курсъ въ 1822 году. Сіи выгоды для массы потребителей существенны. Равномѣрно и прочія, состоянія имѣли соответственное уменьшеніе расходовъ. Между тѣмъ гораздо обширнѣе развитіе нашего земледѣлія, нашей торговли, нашего мореплаванія, нашей промышленности, требуетъ умноженія нашихъ представительныхъ знаковъ съ непремѣннымъ условіемъ, чтобы банкъ, по силѣ закона, имѣлъ капиталы звонкою монетою, соответственно ассигнаціямъ, находящимся въ обращеніи.

„Торговля и отдаленное мореплаваніе требуютъ относительной защиты; всѣ морскія державы признаютъ въ этомъ необходимость, и Норвегія при безмѣрномъ своемъ протяженіи береговъ, не только должна соорудить морскую силу, но даже доставить военнымъ своимъ судамъ независимое движеніе, приучая свои экипажи къ трудамъ и доставляя генію ихъ начальниковъ поощреніе. Въ семъ намѣреніи предложень вамъ проектъ. Измѣримъ наши способности и соединимъ ихъ съ твердою волею.

„Просвѣщеніе, распространившееся въ Европѣ въ послѣднемъ столѣтіи требовало разсмотрѣнія нашихъ гражданскихъ и уголовныхъ законовъ. Познаніе законодательства различныхъ народовъ должно насъ руководствовать въ изслѣдованіи нашихъ собственныхъ. Норвежцы также, какъ и Шведы, имѣютъ то преимущество предъ прочими народами, что сохраняютъ древніе свои законы. Коренные обычаи суть достояніе народа. Есть страны, гдѣ занимаютъ они первое мѣсто между законами, съ коими народъ не хочетъ разстаться. Я испыталъ это, когда хотѣлъ учредить у васъ судъ присяжныхъ и уважаю ваше сопротивленіе. Законъ гражданства, есть главнѣйшимъ въ общественномъ порядкѣ. Вамъ сдѣлано будетъ сообразное съ сею цѣлію предложеніе. Въ Норвегіи многія округи весьма отдалены отъ Столичнаго города. Обращая на сіе вниманіе и вкупѣ на древнія преданія, мы должны быть весьма осторожными въ нашихъ распоряженіяхъ. Законодатель не иначе можетъ упрочить спокойствіе и твердость народа, какъ токмо учрежденіями свойственными его характеру и генію. Нельзя, не подвергаться опасности, переходить слишкомъ скоро отъ одного образа правленія къ другому. Общественное тѣло, также какъ и человеческое, требуетъ, чтобы мы избѣгали насильственныхъ движеній, ихъ потрясающихъ и могущихъ ихъ уничтожить.

„Прошедшій годъ съ отеческимъ наслажденіемъ обозрѣлъ Я Норвегію. Встрѣча мнѣ сдѣланная, поспѣшность, съ которою народъ стремился въ тѣ страны, кои посѣщаль Я, не увеличили ни любви моея къ нему, ни Моихъ пламенныхъ обѣтовъ о его благосостояніи; но мысли Мои и взоры обратились ко Всемогущему, для возблагодаренія, что онъ сохранилъ спокойствіе Норвежскаго народа, оградивъ общественнымъ миромъ и благоденствіемъ, хотя постепеннымъ, но безпрестанно возрастающимъ. Намъ довлѣетъ не престаивать сообщать сіе направленіе націи, преданной своимъ правамъ, но признательной за тѣ труды, кои употребляетъ власть для сохраненія оныхъ.

такъ на zawsze niezgody, które zakończycyby się mogły, nie tylko wycieńczeniem własnychъ каждаго народа zasobów, lecz nawet zniszczeniem ichъ narodowości. Dzisiaj, narodowość ta stała się nietykalną; prawo publiczne ją zastrzega, a sumiennosc i dobra wiara zapewniają ją na zawsze jej istnienie. Co się tyczy wewnętrznychъ Norwegii środków, sami ocenić je możecie. Długi krajowe coroku regularnie były umarzane. Systematu tego trzymaliśmy się z wytrwałością.

„Pomimo to, iż od czasu ostatniej sessyi, pobory ziemskie o połowę zostały zmniejszone, mogę wam oznajmić, iż dochody nasze przewyższają wydatek. Przewyżkę tę winniśmy zasadom, które nawzajem sobieśmy zawarowali, i których się ściśle trzymamy.

„Trwałość banku gruntuje się na jasności i prostocie jego praw i urządzeń. Czujemy już szczęśliwe skutki regularności postępów, których pierwszą poruszającą siłą jest finansowa logika. Papierowe nasze pieniądze zbliżyły się wartością do monety brzęczącej, do tego stopnia, iż od lat kilku kurs tej ostatniej na giełdzie zawsze był mniej wysokim, niż w banku.

„Zaufanie w papierach, zastępującychъ монетę, ustala się jedynie przez rzetelnosc w zarządzie, mającym w swojej wiedzy ichъ kredyt. Podwyższenie się naszej papierowej monety, jest pochwałą jej administracyi. Bank pożyczkami 4% na dostateczne zaręki, wspierał rolnictwo, handel i przemysł.

„Podniesienie się papierów względem монеты, dało zysku każdemu mieszkańcowi Norwegii, który używa piodów zagranicznych, 78 na 100%, tam, gdzie kurs oznaczony był w 1822 roku. Powodzenie to, jest rzeczywistém dla ogólnej massy spozycowcy, i dla wielu klas sprawuje skutek, jakiby pociągnęło za sobą zmniejszenie w takimże stosunku wydatków. Jednakże, rozszerzenie się naszego rolnictwa, naszego handlu, naszej żeglugi i naszego przemysłu, wymaga zwiększenia ilości papierowej monety, z istotnymъ warunkiem, ażeby bank posiadał zawsze w gotowiznie summy, wyrównywające całej massie puszczonej w obiegъ papierów.

„Handel i żegluga w oddalonych krajachъ szczególnej potrzebują opieki; wszystkie narody potrzebę tę uznają, i Norwegia z niezmierną przestrzenią swoichъ brzegówъ nie tylko utworzyć sobie siłę morską winna, lecz nadać nadto wojennymъ swoimъ okrętomъ ruchъ niepodległy, dla zaprawienia do boju okrętowychъ osad i podającъ geniuszowi ichъ dowódców, potrzebne zachęcenie. Podany wam zostanie projektъ nowego w tymъ przedmiocie prawa. Skupiajmy środki nasze i łączmy je z niezachwianą wytrwałością woli.

„Światło w Europie, od końca zeszłego wieku rozlane, stało się pobudką do rewizyi praw naszychъ cywilnychъ i karnychъ. Przygotowaną już jest w tymъ przedmiocie obszerna praca. W rozbiórce jej, przewodniczyć namъ powinna znajomośćъ prawodawstwa rozmaitychъ narodów. Norwegianie, jak i Szwedzi, mają nad innymiъ narodami korzyść, posiadania własnychъ prawъ pierwotnychъ. Zwyczaje dawne, szacowną są narodówъ własnością. Wiele krajów, stawi je w pierwszymъ rzędzie ustaw, o których zachowanie największą mają pieczę. Przekonałem się o tѣm, od czasu, kiedy wprowadzić chciałemъ sądy przysięgłychъ. Szanowałemъ wasze wstręty. Powinniśmy więc ulecъ modyfikacyom, jakichъ wymaga sprawiedliwość i względy, uprzedzeniemъ należne. Prawo o gminach, jest jedną zъ główniejszychъ przyczyn, które gnębią społeczny naszъ porządekъ. Przełożony wam zostanie, nowy w tymъ przedmiocie projektъ. Norwegia ma powiaty niezmiernie od siedliska rządu odległe. Uwaga ta, obokъ dawnychъ podań, czynić nasъ powinna nader ostrożnymi w postanowieniachъ, jakie zdawać się namъ będą potrzebnymi. Prawodawca ustalić może spokojność i trwałość каждаго narodu, jedynie przez ustawy, gruntujące się na naturze jego ducha i usposobień. Trudno, bezъ niebezpieczeństwa, zmienić od razu całą naturę zarządu. Ciało społeczne, równie, jak i każde ludzkie ciało, potrzebuje unikać gwałtownychъ wstrząśnień, któreby ichъ bytъ zachwiać i życie zniszczyć mogły.

„Prawdziwie oycowską rokosz sprawiła mi przeszłoroczna do Norwegii podróż. Przyjęcie, jakie spotkałem; uniesienie, z jakimъ mieszkańcy zbiegali się ku stronom, które przebywałem, nie mogły zwiększyć, ani mojej ku nimъ miłości, ani gorącychъ o ichъ pomyślnośćъ życzeń moichъ: lecz wzrokъ i myśli moje, zwróciły się ku Wszchemocnemu, dla złożenia dzięków, że zachowałъ Norwegię w stanie spokojności, jedynę rękoi publicznego porządku i stopniowey, lecz coraz wzrastającej pomyślności. Naszą jest powinnością utrzymywać dalej na tѣmъ drodze naród, troskliwy o prawa swoje, lecz wdzięczny za usiłowania, które łoży rządъ ku zachowaniu mu tychъ.

„Политическія наши отношенія, будучи необходимою пищею торговыхъ нашихъ отношеній, укрѣплены миромъ. Географическое положеніе обонхъ королевствъ и непрерывныя труды обороны соотвѣтствуютъ Моимъ желаніямъ и вашимъ. Не имѣя другаго честолюбія, какъ токмо въ продолженіи нашей независимости, мы ничего не можемъ страшиться: ибо мы согласны и свободны.“ (J. d. S. P.)

НИДЕРЛАНДЫ.
Гага 29-го Февраля.

Вчера празднованъ былъ съ обыкновеннымъ торжествомъ 39-ый день рожденія Его Корол. Высоч. Принца Фридриха Нидерландскаго.

— *Journal de la Haye*, получилъ изъ главной квартиры Дона Карлоса, отъ 18-го с. мѣсяца извѣстіе, что вѣрно скоро произойдутъ тамъ большія военныя дѣйствія, поелику вся Карлистская армія въ величайшемъ движеніи. (A. P. S. Z.)

БЕЛЬГІЯ.
Брюссель, 28-го Февраля.

Бельгійскій Чрезвычайный Посланникъ и Полномочный Министръ при Лондонскомъ Дворѣ, Г. ванъ де Вейеръ, вчера сюда прибылъ. (A. P. S. Z.)

ИСПАНІЯ.
Мадридъ, 17-го Февраля.

Генераль Францисканскаго ордена, подъ начальствомъ коего состоятъ Францисканцы въ Святой землѣ, имѣя порученную ему сумму, 40,000 пиастровъ, имъ принадлежащую, отправилъ оную не за долго до упраздненія монастырей въ Кадиксъ, по адресу въ Иерусалимъ. По повелѣнію Г. Мендизабалъ сіи деньги отобраны въ казну.

— Правительство во всемъ государствѣ ускоряетъ уничтоженіе монастырей, что причиняетъ большое опасеніе кредиторамъ имѣющимъ на духовныхъ имѣніяхъ обезпеченныя капиталы, ибо они не получаютъ за оныя ни малѣйшаго вознагражденія. Въ Толедѣ заперты монастыри и монахи высланы изъ оныхъ безъ всякой пощады.

— Придворная газета напечатала сегодня декретъ о учрежденіи Коммисіи для ликвидаціи всѣхъ государственныхъ долговъ. Для представленія предложеній и доказательствъ назначенъ срокъ по 31 Декабря с. г. Другимъ постановленіемъ учреждены Коммисіи въ каждомъ главномъ городѣ провинцій, по двѣмъ уничтоженныхъ монастырей.

— Графъ Альмодаваръ, Военный Министръ, циркулярно объявилъ всемъ Губернаторамъ провинцій, что такъ какъ Англійское Правительство доставитъ значительное количество оружія, то должны быть приготовлены вѣдомости, сколько въ каждой провинціи нужно еще оружія, для снабженія онымъ національныхъ гвардій. (G. C.)

— Полученныя здѣсь одновременно депеши изъ Лондона и Парижа, произвели совсѣмъ разное впечатлѣніе. Тронная рѣчь Англійскаго Короля, благоприятствующая дѣламъ Королевы, значительно увеличила бы цѣну Государственныхъ ассигнацій на здѣшней биржѣ, еслибъ вмѣстѣ съ тѣмъ не дошло извѣстіе о Министерскомъ перевѣсѣ во Франціи, что уничтожило нѣкоторымъ образомъ хорошія послѣдствія перваго.

— Королева утвердила предложенный Г-мъ Мендизабалемъ проектъ, касательно устройства національной гвардіи, служащей дополненіемъ закона 23 Марта прош. года.

— Вѣдно разобрать слѣдующіе монастыри: монастырь Капуциновъ въ Прадо, монастырь *de la Paciencia*, Иисуса Назарейскаго, Св. Василія, Минимовъ или Св. Викторія, Бонафратровъ и Св. Филиппа. Разрушеніе сіе уже началось. Вмѣсто монастырей сихъ, будутъ сооружены частныя дома. Садъ Семинаріи Езуитовъ предназначенъ для публичной площади.

— Изъ Тарагоны сообщаютъ, что Аббать Кабрера съ отрядомъ своимъ, отнялъ весь транспортъ денегъ и фуража, отправленный изъ Лериды подъ прикрытіемъ баталіона Христиановъ. Черезъ нѣсколько дней потомъ сей же Аббать разбилъ отрядъ Ногвераса, который въ отмщеніе за сіе постыдное пораженіе, велѣлъ расстрѣлять мать, братьевъ, и двухъ родственниковъ сего Аббата. Слышно, что по причинѣ несогласія между Ногверасомъ и Паларасомъ, послѣдній отправился въ Валенцію. (D. P.)

Барселона, 17-го Февраля.

На семи Испанскихъ корабляхъ прибыло сюда 1,200 чел. новаго набора; они сопровождаемы были Французскими кораблями, изъ пристани при Балеарскихъ островахъ. (G. C.)

„Polityczne nasze stosunki tak, dla handlowychъ obrótówъ potrzebne, gruntują się na pokoju. Mamъ też powody ufać, iż nie ichъ nie naruszy. Położenie geograficzne obu krajówъ i nieustanne roboty, w celu postawienia go wъ stanie obronnymъ, wspierają moje i wasze życzenia. Pragnącъ jedynie utrzymania własney niepodległości naszej, mamy prawo niczego się nie lękać: gdyż jesteśmy zgodni i wolni.“ (J. d. S. P.)

НИДЕРЛАНДЫ.
Гага, 29 Lutego.

Wczora ze zwyczajnymi uroczystościami, obchodzono tu 39 ta rocznica narodzinъ J. K. W. Xiążęcia Fryderyka Niderlandzkiego.

— *Dziennik Hogski*, z głównej kwatery Don-Karłosa, pod 18 tymъ t. m. otrzymałъ doniesienie, że tamъ wkrótce spodziewają się wielkichъ wypadkówъ wojennychъ, gdyż wojsko Karlistowskie wъ zupełnymъ jestъ poruszeniu. (A. P. S. Z.)

BELGIA.
Bruxella, 28 Lutego.

Belgiicki Posełъ Nadzwyczajny i Ministerъ Pełnomocny przy dworze Londyńskimъ, Panъ van-de-Weyer, wczora tu przybył. (A. P. S. Z.)

ИСПАНІЯ.
Мадридъ, dnia 17 Lutego.

Jenerałъ zakonu Franciszkanówъ, podъ którego zarządemъ zostająъ Franciszkanie wъ Ziemi Świętej, mającъ wъ swymъ depozycie sumę 40,000 piasłtrówъ, do tamtychъ należącą, posłałъ ją wkrótce przedъ znieśieniemъ klasztorówъ do Kadyxu, podъ adresemъ do Jeruzolimy. Zъ rozkazu P. Mendizabalъ, zabrano na skarbъ te pieniądze.

— Rządъ przyspiesza wъ całymъ krajuъ znieśienieъ klasztorówъ, coъ nabawia nie małą obawąъ wszystkichъ wieźcyeli, mającychъ na dobrachъ duchownychъ lokowane kapitały, ponieważъ najmniejszego nie otrzymują zъ nie wynagrodzenia. Wъ Toledo odbyło się zamknięcieъ klasztorówъ i wypędzenie zъ tychъżeъ mnichówъ, bezъ wszelkiejъ względnosci.

— Gazeta Dworska umieściła dziśъ dekretъ, ustanawiającyъ Kommissyąъ do likwidacyiъ wszelkichъ długówъ krajowychъ. Na złozenieъ podańъ i dowodówъ, naznaczono terminъ po dzieńъ 31 Grudnia b. r. — Innymъ dekretemъ, ustanowioneъ zostałyъ Kommissye wъ każdymъ głównymъ mieścieъ провинции, do interessówъ po znieśionychъ klasztorachъ.

— Hr. Almodavarъ, Ministerъ wojny, zapowiedziałъ przezъ okólnikъъ wszystkimъ Gubernatoromъ провинции, że, ponieważъ Rządъ Angielski nadeszła zъ znaczną ilośćъ broni, mają więcъ byдъ wygotowane spisy, ile wъ każdejъ провинции potrzeba jeszczeъ broni, dla niemającychъ jejъ gwardyи narodowych. (G. C.)

— Otrzymane tu jednocześnieъ depeze zъ Londynu i Paryża, sprawiłyъ wcale odmiennieъ wrażenie. Mowaъ Króla Angielskiego miana zъ tronu, pomyslna dla sprawyъ Królowey, podniosłabyъ znacznieъ cenęъ papierówъ skarbowychъ na giełdzieъ tutejszey, gdybyъ razemъ nie nadeszła wiadomośćъ o przesileniuъ Ministerjalnymъ we Francyi, co, dobre skutkiъ pierwszey, niejakoъ zneutralizowało.

— Królowaъ zatwierdziłaъ podanyъ przezъ Panaъ Mendizabalъ projektъ, względemъ urzadzeniaъ gwardyiъ narodowej, któryъ jestъ dodatkiemъ doъ prawa, zъ dniaъ 23 Marca r. z.

— Kazanoъ rozebraćъ następująceъ klasztorы: klasztorъ Kapucynówъ wъ Prado, klasztorъ *de la Paciencia*, Jezusa Nazareńskiego, S. Bazylego, Minimówъ czyliъ S. Wiktorji, Braciъ miłosiernychъ u S. Filippa. Rozbieranieъ to jużъ zaczęło. Na mieyscachъ tychъ klasztorówъ mają byдъ wy-stawioneъ domy mieszkalne. Ogródъ nowicyatuъ Jezuitówъ przeznaczono na placъ publiczny.

— Donoszą zъ Tarragony, iżъ Xiądzъ Cabrera, zъ oddziałemъ swoimъ, zabrałъ całyъ transportъ żywności i pieniędzy, wystaay zъ Leridy, podъ eskortąъ баталіонуъ Krystynistówъ. Wъ kilka dniъ późney, tenъżeъ Xiądzъ poraziłъ oddziałъъ *Noguerasa*, któryъ mszczącъ się za tęъ haniebnąъ klęskę, kazałъ rozstrzelaćъ matkę, braci i dwóchъ krewnychъ owegoъ Xiędza. Słychać, iżъ zъ powoduъ kłótni międzyъ *Noguerasem* i *Palareasem*, ostatniъ udałъ się doъ Walencyi. (D. P.)

Barcelona 17-го Lutego.

Na siedmiuъ hiszpańskichъ okrętachъ, przybyło tu 1,200 ludziъ nowegoъ zaciągu; eskortowaniъ былиъ przezъ okrętaъ francuzkie, zъ stanowiska przyъ wyspachъ Bалеарскихъ. (G. C.)

ANTIQUITATES AMERICANAE,

Ou recueil de mémoires, contenus dans les anciens manuscrits de l'Islande, sur les voyages de découverte entrepris par les habitans du Nord de l'Europe dans l'Amérique Septentrionale, pendant le X-e siècle et depuis ce temps, publié avec des versions en latin et en danois, des recherches et des notes, des cartes, des gravures et des facsimiles, par la Société Royale des Antiquaires du Nord.

АМЕРИКАНСКІЯ ДРЕВНОСТИ или Собрание извѣстій, содержащихся въ древнихъ рукописяхъ Исландіи о путешествіяхъ предпринятыхъ для открытій, жителями Сѣверной Европы въ Сѣверную Америку въ 10-мъ и послѣдующемъ вѣкѣ, издаваемое съ Латинскимъ и Датскимъ переводомъ, изслѣдованіями и замѣчаніями, картами, эстампами и снимками, Королевскимъ Обществомъ Испытателей Сѣверныхъ Древностей.

Древнія рукописи Европейскаго Сѣвера, содержатъ множество документовъ свидѣтельствующихъ, что Америка была извѣстна древнимъ Скандинавамъ и часто ими посѣщаема, гораздо прежде прибытія Христофора Колумба въ сію часть свѣта. — Донынѣ ученые вѣд Сѣвера, мало черпали изъ сихъ источниковъ, и даже не знаютъ о существованіи оныхъ. Однакожъ сѣи памятники представляютъ намъ рядъ неоспоримыхъ и разительныхъ свидѣтельствъ, убѣждающихъ, что берега Сѣверной Америки, были уже открыты въ концѣ 10 вѣка, вскорѣ послѣ того какъ Исландцы обрѣли Гренландію; что берега сѣи потомъ нѣсколько разъ посѣщали Скандинавскіе мореплаватели, въ 11-мъ, 12-мъ, 13-мъ и 14-мъ столѣтіяхъ. Мы также видимъ, что часть народа зашедшаго въ 11-мъ вѣкѣ въ Америку, тамъ осталась, и что Христіанская Вѣра, была тамъ введена не только между Скандинавами, но и другими народами, тамъ поселившимися.

Подлинный текстъ большей части сихъ письменныхъ источниковъ, столь важныхъ для Географіи, всемірной Исторіи, мореплаванія и торговли изданъ еще не былъ. А какъ подобное изданіе доставило бы ученому свѣту возможность оцѣнить всю важность сихъ древнихъ памятниковъ: то Королевское Общество Испытателей Сѣверныхъ древностей, вознамѣрилось составить полное собраніе оныхъ и напечатать, привести во всеобщее извѣстіе. Это историческія записки и извлеченія изъ рассказовъ, описанія странъ и лѣтописи, составляющія сѣи письменныя памятники. Онѣ будутъ напечатаны въ подлинникѣ съ вариантами разныхъ рукописей; къ нимъ присовокуплены будутъ переводы Датскій и Латинскій, Историческія замѣчанія на Латинскомъ языкѣ, Географическія и Археологическія изслѣдованія, также по Латинѣ, о первыхъ заведеніяхъ и первыхъ поселеніяхъ Скандинавцевъ въ Америку, и о памятникахъ какъ действительныхъ, такъ и вѣроятныхъ со времени прибытія ихъ въ сѣи страны. Хронологическій реестръ послужитъ сокращеннымъ обзоріемъ событій, а генеалогическія таблицы доказательствомъ, что много прославившихся мужей Исландіи, Даніи и Норвегіи происходятъ отъ первыхъ обрѣтателей Америки и лицъ, кои въ среднихъ вѣкахъ родились въ Америку или Гренландію.

Приступая, къ изданію сего сочиненія мы пользовались со всевозможнымъ тщаніемъ и вниманіемъ всѣми обильными пособіями, находящимися въ общественныхъ библіотекахъ и въ нашемъ собраніи рукописей, а между прочимъ многими древними паргаментными рукописями, о существованіи коихъ во все было неизвѣстно. Сочиненіе заключаться будетъ въ одной книгѣ въ четверть листа, съ присовокупленіемъ многихъ картъ. Притомъ украшено будетъ картинками, изображающими древнія развалины и любопытныя надписи, а также снимки важнѣйшихъ рукописей, употребленныхъ къ изданію сего сочиненія.

Общество льститъ надеждою, что тѣмъ болѣе оцѣнить важность сихъ древнихъ памятниковъ, чѣмъ болѣе имѣетъ вѣроятія то мнѣніе, что извѣстіе въ среднихъ вѣкахъ о морскихъ путешествіяхъ древнихъ Скандинавовъ, и поселеніи ихъ на Южныхъ берегахъ Нового-Свѣта, внушило прежде всего сію счастливую мысль къ путешествіямъ для открытій Христофору Колумбу. Къ подтвержденію сей догадки служить и то, что сѣи знаменитый Мореплаватель, открывшій Новый-Свѣтъ, прибылъ въ 1477 году въ Исландію, гдѣ онъ, по обычаю того времени,

STAROŻYTNOŚCI AMERYKAŃSKIE czyli Zbiór Pamiętników, zawierających się w dawnych rękopisach Islandyi, o podróżach w celu odkryć przedsięwziętych przez mieszkańców Północney-Europy w Ameryce Północney w przeciągu 10-go wieku i od owego czasu, ogłoszone z przekładem łacińskim i duńskim, poszukiwaniami i przypisami, kartami, rycinami i facsimiliami, przez Królewskie Towarzystwo Badaczów Starożytności Północy.

Dawne rękopisy Północney Europy, zawierają mnóstwo dokumentów, dowodnie wyświecających, że Ameryka była znajomą i często odwiedzaną przez Starożytnych Skandynawów, daleko wcześniemy, nim Krzysztof Kolumb przybył do tej części świata. Dotąd uczeni krajów niepółnocnych mało z tych źródeł czerpali, albo nawet o ich bycie wiadomości nie mieli. Jednakże te zabytki stawiają nam szereg świadectw niezaprzeczonych i uderzających; przekonujących, że brzegi Ameryki Północney były już odkryte ku końcowi 10-go wieku, wkrótce potem, kiedy Islandowie znaleźli Grenlandyę; że te brzegi były potem wielokroć zwiedzane przez żeglarzy skandynawskich, w wiekach 11-tym, 12-tym, 13-tym i 14-tym. Dowiadujemy się z tychże pamiętników jeszcze, że część tych, którzy przybyli do Ameryki w 11-tym wieku, tam pozostała, i że wiara chrześcijańska wprowadzoną tam była, nie tylko pomiędzy Skandynawami, ale też pomiędzy innemi narodami, tam zamieszkałemi.

Text oryginalny większej części tych źródeł piśmiennych, tak wielkiej wagi dla jeografii, dziejów świata, żeglugi i handlu, nie był jeszcze drukiem ogłoszony. Że zaś takie ogłoszenie nastęczyłoby światu uczonemu sposobność do ocenienia nawet ważności tych starodawnych zabytków, przeto Królewskie Towarzystwo Badaczów Starożytności Północy zamierzyło sobie sporządzić zbiór ich zupełny i do publicznego podać użytku. Są to pamiętniki historyczne i wyciągi z opowiadań, opisów krajów, i roczników, które stanowią te piśmienne zabytki. Będą one drukowane w języku swym pierwiastkowym z wariantami różnych rękopisów; przydane będą przekłady duński i łaciński, uwagi krytyczne w łacińskim, poszukiwania jeograficzne i archeologiczne, również w łacińskim, o pierwszych zaprowadzeniach i pierwszych osadach Skandynawów w Ameryce, i o zabytkach, bądź pewnych, bądź prawdopodobnych, o ich zayściu i pobycie w tym kraju. Rejestr chronologiczny posłuży za zbiór faktów, a tablice genealogiczne staną się dowodem, że wiele sławnych ludzi Islandyi, Danii i Norwegii pochodzi od pierwszych śledzieli Ameryki, i od tych, co się w średnim wieku w Ameryce lub na Grenlandyi porodzili.

Z największą starannością i pilnością, do wydania tego dzieła, radzono się obfitych źródeł, złożonych w bibliotekach publicznych i w naszych kolekcjach rękopisów, a między niemi mnóstwa dawnych rękopisów pergaminowych, o bytności których najmniejszej wiadomości nie miano. Dzieło objęte będzie w jednym woluminie ćwiartkowym, z przydaniem wielu kart. Ozdobione będzie jeszcze rycinami, wyobrażającymi dawne rozwaliny i napisy ciekawe, oraz *fac simile* ważniejszych rękopisów, do wydania dzieła użytych.

Towarzystwo cieszy się nadzieją, że tym więcej cenioną będzie ważność tych starodawnych zabytków, im więcej ma prawdopodobieństwa przypuszczenie, że wiadomość, którą w średnich wiekach miano o podróżach morskich dawnych Skandynawów i sadowieniu się ich na brzegach północnych Nowego-Swiata, dała, rzecz możemy, pierwszy popęd do tak szczególnego wyobrażenia, z którego wynikły podróże i odkrycia Krzysztofa Kolumba. A przybycie sławnego wynalazcy Nowego-Swiata w 1477 roku do Islandyi jest właśnie stwierdzeniem tego domysłu, gdzie on w łaciń-

имѣлъ разговоръ на латинскомъ языкѣ съ знатнѣйшими духовными лицами, кои безъ сомнѣнн сообщили ему о путешествіяхъ Исландцевъ въ новую часть свѣта, которую они открыли, но потомъ оную перестали посѣщать.

Копенгагенъ въ Королевскомъ Обществѣ Испытателей Сѣверныхъ древностей 16-го Апрѣля 1835 года.

Шлегель Президентъ. Финнъ-Магнусенъ Вице-Президентъ. К. К. Рафнъ Секретарь.

Условія печати и подписки.

Изданіе выйдетъ въ одномъ томѣ въ четверть листа. Оно печатается уже нѣсколько лѣтъ, и будетъ издано въ концѣ 1836 года.

Подписная цѣна 6 Голландскихъ червонцевъ. Для подписки адресоваться къ Секретарю общества К. К. Рафну Профессору въ Копенгагенѣ при улицѣ *Kronprindsensgade* № 40. Гг. Подписчики благоволятъ прописывать свои имена ясно и четко.

Копенгагенъ 25-го Іюня 1835 года.

К. К. Рафнъ.
Секретарь Общества.

РАЗНЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

Изъ Вѣны пишутъ отъ 1-го Февраля: „Въ прошедшемъ еще году въ Февраль, Египетскій Вице-Король, *Мехмедъ-Али*, спрашивалъ Императорско-Кор. Горное управленіе, нѣтъ ли въ Австрійскихъ владѣніяхъ способныхъ людей, знающихъ горныя работы, кои бы пожелали совершить путешествіе въ Африканскія и Азіатскія провинціи, состоящія во владѣніи *Мехмеда-Али*, для отысканія въ сихъ краяхъ рудниковъ, за приличную награду. На сіе приглашеніе согласилось много молодыхъ людей, которые предпримутъ сію экспедицію подъ руководствомъ Г-на *Пекстеля*, славнаго рудокопа. Условія взаимныхъ договоровъ, для членовъ экспедиціи, стольже лестны, какъ и выгодны: кромѣ дневной платы, каждый получаетъ наилучшее содержаніе на счетъ *Мехмеда-Али*, который также на свой счетъ принимаетъ путевыя издержки въ Египетъ, и возвращеніе въ отечество. Для личной безопасности и большаго уваженія, будетъ при нихъ почетная стража. Все общество вскорѣ сядетъ на корабли въ Триестъ и отправится чрезъ Аѣны на мѣсто своего назначенія т. е. въ Африку.

— Въ Баваріи съ разрѣшенія Правительства составилось общество для улучшенія судьбы Евреевъ.

— Гамбургскій Корреспондентъ содержитъ слѣдующее извѣстіе изъ Бреслава: „За нѣсколько предъ симъ недѣль въ здѣшнемъ Монастырѣ Урсулинокъ умерла Монахиня. Тѣло по обыкновенію вынесено въ церковь. Во время чтенія сестрами около катафалка предписанныхъ псалмовъ, гробъ началъ трогаться, монахиня бывшая въ мертвомъ снѣ вдругъ встаетъ, идетъ колебающимися шагами къ олтарию, и приклонивъ колѣна начинаетъ молиться. Устрашенные Монахини бѣгутъ изъ церкви и увѣдомляютъ настоятельницу. Она сначала не хочетъ вѣрить, но напоследокъ идетъ въ церковь и видитъ какъ молящаяся встаетъ съ земли, возвращается во гробъ, ложится въ оный и закрываетъ глаза. Настоятельница тотчасъ посылаетъ за лекаремъ, который пришедъ увѣрился, что Монахиня дѣйствительно умерла. Бреславскія газеты, перепечатавъ изъ другихъ газетъ сіе извѣстіе, присовокупляютъ, что въ Бреславлѣ вовсе о томъ не знаютъ.

— Въ новый годъ вечеромъ, Г-жа *Каталани*, въ деревенскомъ своемъ Дворцѣ, близъ Флоренціи, дала большой концертъ. Она пѣла нѣсколько любимыхъ арій, и доказала, что она все еще владѣетъ въ высокой степени несравненнымъ своимъ талантомъ. Г-жа *Вивье*, дочь ея, пѣла дуэты съ своею матерью. Послѣ концерта былъ балъ и ужинъ. Приглашенныхъ гостей было около 250 особъ. Между ними находились Министры, Флорентинское Дворянство, Графиня *Орлова*, Маршалъ *Бурмонъ* съ супругою, а также много знатныхъ Англичанъ.

— Государственный Совѣтникъ, Др. Іоанъ Лудовикъ *Клиберъ*, издалъ въ Штутгартѣ прибавочный томъ къ своему сочиненію: „Акты Вѣнскаго Конгресса 1814 и 1815 годовъ (8 книгъ). Нынѣ сочиненіе сіе совершенно кончено. (D. P.)

— Изъ Берлина пишутъ: „12-го ч. Февраля въ Гревенѣ въ Мюнстерскомъ округѣ, во время жестокой вьюги, сопровождаемой вѣтромъ, наступила гроза и въ 9½ часовъ по утру, во время отправленія богослуженія, громъ ударилъ въ церковь, но къ счастью не причинилъ пожара. Также и въ Мюнстерѣ, въ 12 часовъ въ полдень, въ самое то время, какъ по случаю карнавала было гулянье, поднялась довольно сильная буря съ градомъ, дождемъ и снѣгомъ. (A. P. S. Z.)

скимъ языку, подлугъ звичаяу овыхъ czasów, miał rozmowę ze znaczniejszemi osobami duchownemi, które zapewne opowiadały mu o podróżach Iślandów do nowej części świata, którą oni odkryli, a potem do niej jeździć zaprzestali.

Kopenhaga, w domu Królewskiego Towarzystwa Badaczów Starożytności Północy, 16 Kwietnia 1835 r.

Schlegel, F. nn Magnussen, C. C. Rafn.
Prezydent. Vice-Prezydent. Sekretarz.

Warunki drukowania i subskrypcyi.

Dzieło wyjdzie w jednym woluminie in 4-to. Od kilku lat już się drukuje, a wyjdzie z pod prasy przed końcem roku 1836-go.

Cena subskrypcyjna 6 czerw. złotych hollender.

Przesyła się subskrypcya do niżej podpisanego Sekretarza Towarzystwa, M. C. C. Rafn, Profesora w Kopenhadze, na ulicy *Kronprindsensgade* № 40. Upraszamy P. P. Subskryptorów o wskazanie swoich adresów i wyraźne a czytelne zapisywanie swych imion.

Kopenhaga 25 Czerwca 1835.

C. C. Rafn.
Sekretarz Towarzystwa.

ROZMAITE WIADOMOŚCI.

Piszą z Wiednia 1-go Lutego: „Jeszcze roku przeszłego, w miesiącu Lutym, Vice-Król Egiptu, *Mehmed-Ali*, wezwał C. K. Administracyą górnictwa, czy w krajach Austryackich nie masz ludzi zdatnych, znających się na górnictwie, któreby chciały odbyć podróż do Afrykańskich i Azyatyckich prowincyj, pod panowaniem *Mehmeda-Alego* zostających, dla szukania w tych krajach kop. lni kruszców, za stosowną nagrodę. Na tę odezwę zgłosiło się wielu młodych ludzi, którzy przedsięwziętą tę wyprawę pod przewodnictwem Pana *Pöcksteja*, sławnego górnika. Warunki zobopolney umowy są dla członków wyprawy równie zaszczytne, jak korzystne: oprócz płacy dzienney, będzie każdy najwygodniey utrzymywany kosztem *Mehmeda-Alego*, który bierze także na siebie koszt ich podróży do Egiptu i powrotu do oyczyzny. Dla bezpieczeństwa osobistego i dla większey powagi, dostaną straż przyhoczna honorową. Całe towarzystwo wsiędzie wkrótce na okręt w Trieście i przez Ateny uda się do miejsca swojego przeznaczenia, t. j. do Afryki.

— W Bawaryi za zezwoleniem Rządu utworzyło się towarzystwo, celem polepszenia stanu Izraelitów.

— Korrespondent Hamburski zawiera następujący artykuł z Wrocławia: „Przed kilką tygodniami umarła w tutejszym klasztorze Urszulek zakonnica. Ciało według zwyczaju wniesiono do kościoła. Podczas, gdy siostry odczytywały około katafalku przepisane wignilie, zaczyna się truna ruzać, zakonnica, która była w letargu, powstaje nagle, idzie chwiejącym się krokiem do ołtarza, klęka i zaczyna głośno modlić się. Siostry przestraszone wybiegają z kaplicy i biegną obudzić Przeoryszę. Ta z początku nie chce dać wiary, lecz wreszcie idzie do kościoła i widzi jak modląca się wstaje właśnie od stóp ołtarza, wraca do truny, kładzie się w nią i zawiera powieki. Przeorysza posyła natychmiast po lekarza, lecz ten gdy nadszedł, przekonał się, że zakonnica rzeczywiście już umarła. Gazety Wrocławskie, umieściwszy z obcych gazet powyższą wiadomość, dodają, iż w Wrocławiu nic o tém nie wiedzą.

— W dniu Nowego Roku wieczorem Pani *Catalani* dała wielki koncert w wiejskim pałacu swoim, blisko Florencyi. Śpiewała kilka ulubionych aryj i dowiodła, iż posiada ciągle jeszcze w wysokim stopniu swój talent nieporównany. Pani *Vivie*, jej córka, śpiewała duety z matką swoją. Po koncercie nastąpił bal i wieczera. Gości zaproszonych było około 250 osób. Znajdowali się pomiędzy niemi Ministrowie, Szlachta Florencka, Hrabina *Orłowa*, Marszałek *Bourmont* z małżonką, oraz wielu znakomitych Anglików.

— Radca Stanu, Dr. Jan Ludwik *Kliber*, wydał w Sztutgardzie tom dodatkowy do dzieła swego: „Akta Kongressu Wiedeńskiego z r. 1814 i 1815 (8 tomów). Dziś to dzieło jest zupełnie ukończone. (D. P.)

— Donoszą z Berlina: „Dnia 12 Lutego w Grewen w Münsterskim okręgu podczas okropney zawieruchy z wiatrem, nastąpiła burza, i o pół do dziesiątej rano, podczas nabożeństwa, piorun uderzył w kościół; na szczęście nie zrzucił pożaru. Także i w Münsterze, o godzinie 12-tej o południu, w tym samym czasie, kiedy z okoliczności karnawału odbywały się zabawy, wszczęta się dość wielka burza, z gradem, deszczem i sniegiem. (A. P. S. Z.)